LA ACEASTĂ ORĂ, ÎN CELE 16 TABERE

UNDE SE GĂSESC ŞI CE FAC ECHIPELE DIVIZIONARE A

F. C. ARGEŞ PITEŞTI

Fotbaliştii argeşeni îşi continuă pregătirile la Piteşti. Joi, F. C. Argeş va susţine al patrulea joc de pregătire în compania formaţiei sale de tineret-rezerve, iar duminică al cincilea, în Topoloveni. Duce tratative pentru un turneu peste hotare în cursul acestei luni. Nici o indisponibilitate în lot. **Ivan II**, operat la genunchi, îşi va relua curînd antrenamentele.

RAPID BUCUREŞTI

Plecată — în sfîrşit — în turneu, echipa giuleşteană a ajuns în Brazilia, la Sao **Paulo**, unde astă-seară susţine meciul de debut, cu F. C. Portugueza.

FARUL CONSTANŢA

Se află în oraşul său, unde face antrenamente zilnice la stadion, în sală şi pe... plajă, cînd timpul permite. Începînd de vineri, echipa va participa la un turneu de **fotbal în sală**, (redus), alături de Portul Electrica şi Petrolul din localitate. Turneul se va încheia duminică. De săptămîna viitoare Farul va începe seria de jocuri de pregătire în aer liber.

STEAUA BUCUREŞTI

Lotul echipei Steaua a revenit duminică în Capitală, de la Braşov, „Roş-albaştrii" îşi vor continua zilnic pregătirile (dimineaţa antrenamente, miercuri şi joi după amiază jocuri-şcoală) pînă la plecarea în turneu. Luni echipa se va îmbarca pentru **Liban** (două jocuri, la 9 şi 21 februarie) şi tran (patru jocuri, la 12, 14, 16 şi 19 februarie).

UNIVERSITATEA CLUJ

Luni, marţi şi astăzi „şepcile roşii" şi-au continuat pregătirile la Cluj. Vineri 5 februarie echipa va pleca în turneu în **R. P. Albania** unde va susţine cîteva jocuri. Cei doi antrenori — **Sepci** şi **Băluţiu** — afirmau ieri că deplasarea o venită la timpul oportun, partidele angajate constituind o treaptă necesară în pregătirea de ansamblu a echipei pentru returul campionatului.

SPORT CLUB BACĂU

A plecat luni într-un turneu de două săptămîni în **Liban**, pentru 5—6 meciuri, după un program încă nedefinitivat. Prima partidă : la 3 februarie la **Beirut cu Homenetmen**. A fost deplasat lotul complet, sub conducerea antrenorului **C. Rădulescu**.

STEAGUL ROŞU BRAŞOV

Este în vizită la **Olimpiakos** din **Pireu**, unde-şi continuă pregătirile şi are un program de jocuri amicale în cîteva localităţi greceşti.

(Continuare în pag. a 12-a)

In decorul montan al Predealului, Petrolul încearcă să găsească drumul spre...

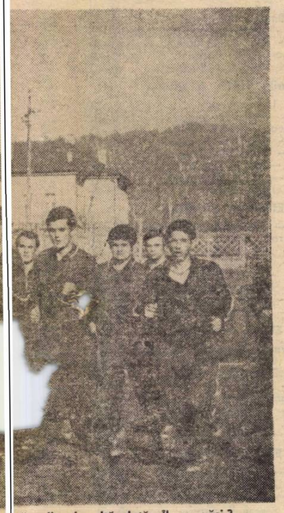

...zăpezile de altă dată. Il va găsi ?...

RETROSPECTIVĂ LA JUMĂTATEA CAMPIONATULUI DIVIZIEI A 1970/71

ARBITRAJUL ÎN CIFRE ŞI CALIFICATIVE

Desigur, nu este uşor să fii arbitru. Din momentul apariţiei lui pe stadion, moment care să plasează acum 90 de ani, arbitrul a fost... mărul discordiei meciurilor de fotbal. Cu toate astea, „cavalerii fluierului" sînt de neînlocuit, constituie un... rău necesar.

Nu putem spune că, astă toamnă, activitatea lor în prima divizie nu a dat loc la discuţii, nu a creat probleme, nu a generat măsuri pe care federaţia a anunţat că le va lua în curînd. Le dedicăm, totuşi, aceste coloane pentru că arbitrii merită mai mult decît fugarele note acordate în final de meci, sînt mult prea puţin cunoscuţi în afara galonului.

„CEI 31" DIN TOAMNĂ

O primă constatare : faţă de turul campionatului 1969—1970, numărul arbitrilor folosiţi astă-toamnă a scăzut de la 33 la 31. Este, credem, o măsură bună, acea de a restrînge (s-ar putea şi mai mult) aria arbitrilor care oficiază în prima divizie. Este apreciabil faptul că s-a renunţat la acea **rotaţie** care ducea la nivelarea artificială a arbitrilor, la escamotarea personalităţilor existente în rîndul lor. Şi, cu toate că au fost discuţii aprinse pe marginea unora dintre arbitraje (să amintim de cele prestate la partidele Steaua — Politehnica, Rapid — Universitatea Craiova, „U" Cluj — F. C. Argeş, Rapid — C.F.R. Cluj, C.F.R. Timişoara — F. C. Argeş, Universitatea Craiova — Dinamo Bucureşti, Rapid — F. C. Argeş ca fiind generatoare de cele mai aprinse dezbateri) care au condus la luarea unor măsuri energice de către federaţie, mergînd pînă la reoganizarea modului de delegare, toamna lui 1970 a evidenţiat cîţiva conducători de joc.

Aşa cum reiese şi din tabelul alăturat, trebuie aplaudată evoluţia lui CHEVORC GHEMIGEAN care conduce autoritar plutonul arbitrilor noştri : media 9,50 obţinută din cele şase meciuri pe care le-a condus (S.C. Bacău — Petrolul 5—0, „U" Cluj — Steagul roşu 0—0, Politehnica — Universitatea Craiova 2—0, Universitatea Craiova — „U" Cluj 1—1, Steagul roşu — C.F.R. Cluj 1—0, Petrolul — F.C. Argeş 2—0). Ascensiunea sa este cu-recum surprinzătoare, întrucît se află de abia la al doilea campionat cu prezenţă în Divizia A.

Pe locul secund, **Victor Pădureanu** : media 9,25 din patru partide (C.F.R. Timişoara — C.F.R. Cluj 0—1, S.C. Bacău — „U" Cluj 2—0, Petrolul — Jiul 1—0, Politehnica — S.C Bacău 3—1), urmat de **Vasile Dumitrescu, Constantin Petrea** şi **Gheorghe Popovici**, fiecare cu media 9,20 din cîte cinci partide.

Din tabel mai reiese că „greul" campionatului este dus de arbitrii bucureşteni fo do-vadă în plus : primele cinci locuri sînt ocupate de arbitri din Capitală) şi de cîţiva ani (cu excepţia lui **C. Ghemigean**, mai nou venit) cam de aceiaşi : **C. Bărbulescu** — Bucureşti, **A. Bentu** — Bucureşti, **Gr. Birsan** — Galaţi, **Gh Limona** — Bucureşti, **C. Niţescu** — Sibiu, **O. Comşa** — Craiova, **V. Dumitrescu** — Bucureşti, **C. Petrea** — Bucureşti, **Al. Pîrvu** — Bucureşti, **Gh. Popovici** — Bucureşti, **M. Rotaru** — Iaşi.

1. AL. ALEXE (43 de ani) — Rm. Vîlcea ● 2 meciuri conduse ● 8,50 nota medie
2. O. ANDRESCO (36) — Satu Mare ● 3 ● 8
3. M. BADULESCU (45) — Oradea ● 4 ● 7,50
4. C.BARBULESCU (40) — Bucureşti ● 4 ● 8
5. A. BENTU (47) — Bucureşti ● 6 ● 8,33
6. ŞT. BIRAESCU (47) — Timişoara ● 2 ● 9,50
7. GR. BIRSAN (45) — Galaţi ● 6 ● 8,85
8. I. BOROS (44) — Timişoara ● 1 ● —
9. I. CIMPEANU (42) — Cluj ● 2 ● 6,50
10. O. COMSA (50) — Craiova ● 5 ● 8,80
11. N. CURSARU (40) — Ploieşti ● 3 ● 7
12. C. DINULESCU (40) — Bucureşti ● 6 ● 6,60
13. I. DRAGHICI (44) — Bucureşti ● 4 ● 8,25
14. Z. DRAGHICI (47) — Constanţa ● 4 ● 6
15. V. DUMITRESCU (49) — Bucureşti ● 5 ● 9,20
16. C. GHEMIGEAN (48) — Bucureşti ● 6 ● 9,50
17. GH. LIMONA (46) — Bucureşti ● 6 ● 8,83
18. S. MURESAN (49) — Turda ● 4 ● 8,25
19. C. NIŢESCU (49) — Sibiu ● 6 ● 8,50
20. V. PĂDUREANU (46) — Bucureşti ● 4 ● 9,25
21. C. PETREA (42) — Bucureşti ● 5 ● 9,20
22. N. PETRICEANU (42) — Bucureşti ● 2 ● 8,50
23. AL. PÎRVU (46) — Bucureşti ● 5 ● 9
24. GH. POPOVICI (45) — Bucureşti ● 5 ● 9,20
25. N. RAINEA (39) — Birlad ● 4 ● 6,50
26. I. RITTER (50) — Timişoara ● 3 ● 6,33
27. M. ROTARU (47) — Iaşi ● 5 ● 8,30
28. L. RUS (38) — Tg. Mureş ● 3 ● 7
29. P. SOTIR (48) — Medias ● 3 ● 6,66
30. V. TOPAN (40) — Cluj ● 1 ● —
31. E. VLAICULESCU (48) — Ploieşti ● 2 ● 9

29 DE MECIURI CONDUSE PESTE HOTARE

1970 a fost unul dintre cei mai bogaţi ani privind activitatea internaţională a arbitrilor români (6 dintre ei au condus (la centru) nu mai puţin de 29 de meciuri.

In afara prezenţei la turneul final al C.M. din Mexic, arbitrii români au mai condus anul trecut cinci partide — inter-ţări : Bulgaria — U.R.S.S. (3—3), A. Rădulescu; Bulgaria — U.R.S.S. (0—0) şi Grecia — R. F. a Germaniei (1—3), A. Bentu ; Israel — Olanda (0—1), C. Bărbulescu şi Polonia — R. D. Germană (1—1), N. Rainea. După cum se vede gazdele nu au cîştigat niciodată ! Activitatea de anul trecut a arbitrilor români a făcut ca publicaţia franceză de specialitate, „France Football", să-i plaseze pe conducătorii de joc din România pe un loc fruntaş în clasamentul european al arbitrilor.

Să notăm, de asemenea, prezenţa arbitrilor români la turneul U.E.F.A. (Gh. Limona), Universiada din Iugoslavia (C. Bărbulescu), „Cupa balcanică" pentru tineret (C. Petrea şi A. Bentu), „Cupa campionilor europeni" (C. Bărbulescu, C. Petrea, Gh. Limona, V. Pădureanu, Al. Pîrvu, C. Ghemigean, Gr. Birsan, C. Niţescu, I. Ritter), „Cupa europeană a tîrgurilor" (A. Bentu, C. Petrea, N. Petriceanu, C. Ghemigean, Gr. Birsan, N. Cursaru, N. Rainea) etc. Gh. Limona a mai condus meciul dintre echipele olimpice ale Greciei şi R. F. a Germaniei (1—1), V. Pădureanu partidele de tineret Ungaria — România (0—2) şi Ungaria — Elveţia (0—1), iar N. Rainea jocul Turcia — R. F. a Germaniei (0—2) din cadrul Campionatului European pentru echipe de tineret. Remarcaţi din nou reuşitele cuspeliştilor.

In sfîrşit, I. Ritter a condus derbiul campionatului bulgar, partida T.S.K.A. — Levski Spartak, un meci deosebit de dificil pe care l-a dus la bun sfîrşit după ce a eliminat cîţiva jucători şi a acordat două lovituri de la 11 m !

Să urăm arbitrilor noştri ca bunele aprecieri de care se bucură atunci cînd conduc meciuri peste hotare să le aibă întotdeauna şi acasă.

● Se pare că cel mai sever arbitru este Constantin Bărbulescu — Bucureşti : nu numai că a acordat un penalti în favoarea oaspeţilor (în meciul C.F.R. Cluj—Politehnica, 2—4) şi a eliminat doi jucători ai echipelor gazdă (Ivan II în meciul F. C. Argeş—U.T.A. şi Dumitru în partida Rapid—Farul), dar din cele şase meciuri conduse de el două le-au cîştigat oaspeţii (Jiul—U.T.A. 0-2, C.F.R. Cluj—Politehnica 2—4), două s-au terminat la egalitate (Progresul—Dinamo Bucureşti 0—0, Rapid—Farul 3—2) şi doar două le-au cîştigat gazdele (Farul—C.F.R. Cluj—Steaua 2—1, F.C. Argeş—U.T.A. 4—1).

● În prima jumătate a campionatului au fost acordate 19 lovituri de la 11 m dintre care doar trei în favoarea echipelor în deplasare (sancţiuni date de C. Bărbulescu, C. Dinulescu, C. Ghemigean). Cele mai multe penaltiuri le-a acordat O. Comşa-Craiova : 3. Cîte două — Gr. Birsan, Gh. Popovici, I. Ritter, P. Sotir.

● Deşi are tot media 9,50, timişoreanul Ştefan Biraescu nu a fost inclus în clasamentul mediilor întrucît a condus numai două partide.

● Faţă de toamna anului trecut, scăderi de valoare au manifestat N. Rainea-Birlad, I. Ritter-Timişoara, Z. Drăghici-Constanţa, C. Dinulescu-Bucureşti.

● Şase jucători eliminaţi în prima parte a campionatului. În afară de Ivan II şi Dumitru, amintim pe cei ai fost Constantinescu-eliminat de Dinamo Bucureşti — arbitrul Zaharia Dragheş-Farul (Gh. Limona-Universitatea (fulu Boroş) şi Bălan-Cluj (Victor Pădure

● Şase arbitri au folosit la cîte trei meciuri : C. Bărbulescu, Gh. Limona, V. Pădureanu, Al. Pîrvu, C. Ghemigean, Gr. Birsan, C. Niţescu, I. Ritter), „Cupa europeană a tîrgurilor" (A. Bentu, C. Petrea, N. Petriceanu, C. Ghemigean, Gr. Birsan, N. Cursaru, N. Rainea) etc. Gh. Limona a mai condus meciul dintre echipele olimpice ale Greciei şi R. F. a Germaniei (1—1), V. Pădureanu partidele de tineret Ungaria — România (0—2) şi Ungaria — Elveţia (0—1), iar N. Rainea jocul Turcia — R. F. a Germaniei (0—2) din cadrul Campionatului European pentru echipe de tineret. Remarcaţi din nou reuşitele cuspeliştilor.

PENTRU PRIMA DATĂ LA UN TURNEU FINAL AL C.M.

„Cupei Jules Rimet", disputată anul trecut au fost prezenţi numai la partidele din preu războiu, în 1934, **Denis Xifando** a condus (1—4) şi Polonia—Cehoslovacia (1—2) ; în nirea Ungaria—Grecia (11—1). După război, la centru este **Mihai Popa** (Turcia—Norve-M. din 1962. Urmează **Petre Sotir** (Albania—**icolae Mihăilescu** (Austria—R. D. Germană, ei engleze a C.M. (1966), apoi **Aurel Bentu** 0), **Alexandru Pîrvu** (Cipru—R.F.G., 0—1) ia—Bulgaria, 3—0) în preliminariile „Mun-

sine prima prezenţă a unui arbitru român pionatului mondial, în persoana inginerului **LESCU**, fost jucător la Venus Bucureşti, apid Bucureşti, de cîteva ori prezent şi în ii. **Andrei Rădulescu** a condus la centru or (3—0) şi a oficiat la linie, cu prilejul altor (1—1) şi Uruguay—Suedia (0—1). intea meciului Belgia—El Salvador încadrat (R. D. Germană), cel care avea să conducă ia, şi **Kurt Tschenscher** (R. F. a Germaniei). otaţi arbitri europeni.

Iată-l în fotografie ina de tuşierii **Rudi Glöckner** finala dintre Brazilia şi Ita unul dintre cei mai bine c

Gr. Birsan şi **A. Rădulescu** nu mai activează.

● Pentru sezonul 1970-1971, F.R.F. a propus Federaţiei internaţionale de fotbal următorii arbitri pentru a conduce meciuri internaţionale : C. Bărbulescu, A. Bentu, Gh. Limona, C. Niţescu, V. Pădureanu, C. Petrea şi N. Rainea. Trei dintre ei sînt propuşi şi pe lista U.E.F.A. : C. Bărbulescu, Gh. Limona şi C. Niţescu

● Din totalul de 31 de conducători de joc folosiţi la centru în turul Diviziei A, 12 sînt din Bucureşti, trei din Timişoara, cîte doi din Cluj şi Ploieşti. In rest, cîte unul din Rîmnicul Vîlcea, Satu Mare, Oradea, Galaţi, Craiova, Constanţa, Turda, Sibiu, Birlad, Iaşi, Tg. Mureş, Mediaş.

CONTINUĂM RĂSPUNSURILE LA DEZBATEREA INIŢIATĂ DE NOI PE TEMA:

ROLUL ŞI UTILITATEA CONDUCĂTORULUI DE JOC

Iniţiativa revistei noastre, de a pune în discuţie o temă de mare actualitate în fotbalul internaţional, rolul, calităţile, utilitatea şi orientarea conducătorului de joc, s-a bucurat de o largă audienţă în rîndul specialiştilor şi jucătorilor.

După articolele publicate de noi în numărul trecut, iată mai jos alte trei opinii pe această temă :

CONDUCĂTORUL DE JOC SE NAŞTE

Emil DUMITRIU

După părerea mea — şi ca o precizare pe care o consider necesară, din capul locului — conducătorul de joc se naşte, nu se plăsmuieşte. Prin aceasta trebuie înţeles că el **dispune în structura sa psiho-fizică de o serie de predispoziţii naturale, care stau la baza dezvoltării ulterioare** — în anii maturităţii sportive — a unor calităţi ce-i definesc profilul şi valoarea sa sportivă.

Care sînt aceste calităţi ? Nu le mai repet pentru că ele au devenit aproape clasice şi s-au arătat, în detaliu, chiar în materialul introductiv al problemei în discuţie. Aş vrea însă să mă opresc asupra a două din condiţiile care scot în evidenţă personalitatea unui conducător de joc şi anume : **inteligenţa şi spiritul de colegialitate**. Şi cînd spun acest lucru am în vedere două din exemplele — aş putea spune tipice — apartinînd unor generaţii diferite de jucători, care s-au suprapus, totuşi, la un moment dat, faţă de vorba de **Constantin** şi de **C. Dinu** de la Rapid. Primul, un adevărat maestru al pasei, găsea întotdeauna cuvintele potrivite de încurajare faţă de greşelile repetate ale lui Cacoveanu, pe care a reuşit cu timpul, să-l apropie stilului său de joc, alcătuind împreună un cuplu de clasă. Cel de-al doilea, prezent încă în generaţia activă, reprezintă în echipa Rapidului elementul de mare inventivitate şi culoare, fără de care giuleştenii ar constitui, consider eu, un simplu mecanism robot.

Şi dacă ar fi să facem o incursiune — pornind de la exemplele de mai sus — în biografia sportivă a oricărui conducător de joc din trecut sau actualitate, s-ar putea desprinde, fără nici un echivoc, concluzia că **acesta se impune pe o anumită treaptă a dezvoltării sale fotbalistice, cînd antrenorului nu-i mai rămîne decît să-i acorde şi formal investitura pe care i-a hărăzit-o natura.**

Referitor la utilitatea, sau mai bine zis necesitatea, conducătorului de joc în cadrul echipei, cred că realitatea competiţională a confirmat-o pe deplin. Mă gîndesc, **de pildă**, la ce a pătimit Petrolul, după plecarea lui Badea şi cît a cîştigat în schimb Farul, prin achiziţionarea lui, chiar la o vîrstă pe care mulţi o socotesc, pe nedrept, improprie efortului. Mă gîndesc, de asemenea, la ce a însemnat Steaua, într-o vreme, fără Constantin şi, mai ales, astăzi fără Voinea.

Personal socotesc că orice echipă are nevoie de cel puţin un coordonator. Iar atunci cînd are posibilitatea foloasirii a doi jucători în acest **rol**, situaţia poate fi apreciată ca ideală. Spun acest lucru pentru că am avut şansa practică să joc în astfel de condiţii. La Rapid, împreună cu Dinu, a cărui prezenţă în teren mă stimula şi mă obliga în acelaşi timp să-i accept, fără rezerve, imboldul ofensiv cu construcţii de faze pline de fantezie şi inedit. La Steagul roşu, azi, alături de Iacaru, jucător tehnic şi cerebral, care pe zi ce trece îmi sporeşte certitudinea unei înţelegeri depline a celor mai tăinuite secrete ale fotbalului.

În sfîrşit, aş vrea să mai fac şi remarca că **nu este absolut obligatoriu — poate nici indicat — ca jucătorul care îndeplineşte sarcinile de coordonator să fie şi căpitan de echipă.** Acesta din urmă trebuie ales din rîndul celor mai virstnici şi experimentaţi jucători, ca o recunoaştere a unor merite legate de activitatea şi succesele colectivului. În ceea ce mă priveşte, sincer vorbind, nu-mi doresc — cel puţin pentru viitorul apropiat — această funcţie care ar însemna un indiciu al apropiatei retrageri din activitatea sportivă. Şi asta pentru că sper să mai am de spus un cuvînt în fotbal şi mai ales, pentru că încerc să continui această îndeplinită rol care mi se pare în acelaşi timp o cinste şi o datorie, acela de conducător de joc.

ELEMENT DE LEGĂTURĂ ÎNTRE ANTRENOR ŞI ECHIPĂ

C. CERNĂIANU

A fi conducător de joc, în concepţia fotbalului modern, este sinonim cu rolul unui dirijor într-o orchestră filarmonică. De aici şi condiţia de bază care-i recomandă pe acesta ca lider în cadrul oricărei formaţii cu pretenţii la un mod de acţiune colectiv, organizat şi eficient : **jucător complet, posesor al unui asemenea registru tehnico-tactic care să impună coechipierilor săi autoritatea necesară unui coordonator de joc în teren.** În acelaşi timp, conducătorul de joc reprezintă elementul de legătură dintre antrenor şi echipă, acela care detaşat prelia, în focul întrecerii direcţii, răspunderea materializării unor sarcini sau indicaţii stabilite înaintea confruntării cu adversarul şi obligaţia respectării planului şi concepţiei tactice.

Ca modalitate de titularizare în roi, **opiniez pentru varianta impunerii conducătorului de joc, ca rezultat al unui anumit nivel al valorii sale sportive, raportat la acela al echipei în ansamblu.** O dată însă momentul încadrării sale în atribuţiunile ce-i revin fiind depăşit cu succes, antrenorul vine, la rîndul său, să contribuie cu priceperea şi experienţa proprie la perfecţionarea profilului fizic şi moral al jucătorului destinat să îndeplinească în teren misiunea construcţiei şi conducerii efective a acţiunilor de atac şi apărare. Şi apoi, treptat, pe măsura acumulării progresive a unor cîştiguri în pregătire şi mai ales ca rezultat al maturizării sale sportive, conducătorul de joc îşi poate dimensiona — la scara celor mai înalte pretenţii — o personalitate care-i poate situa, de drept, peste nivelul coechipierilor, fără însă ca acest lucru să constituie un motiv de subminare a spiritului colectiv.

Uneori, acolo unde posibilităţile lotului permit, alteori acolo unde aceasta impune, **sarcinile conducătorului de joc pot fi atribuite la doi jucători**, avantajul unei astfel de soluţii constînd, înainte de toate, în faptul că un plus de gîndire, de organizare şi o repartizare mai judicioasă a efortului nu sînt niciodată. Dimpotrivă. Imi amintesc că într-o vreme nu prea îndepărtată Petrolul dispunea de jucători capabili să rezolve, aproape în egală măsură, situaţii de joc complexe, în condiţiile alternărilor la conducerea acţiunilor — după locul şi necesităţile de intervenţie în faţă. **Tabarcea**, fraţii **Munteanu** şi mai recent **Badea** sînt numai cîteva din numele care se leagă de anii marilor noastre performanţe.

În prezent, după o perioadă de incercări nu prea fructuoase şi în urma descompletării cuplului **Dridea—Badea**, rolul jucătorului coordonator l-a preluat în bună măsură, **Iuhasz**. Ceea ce mi se pare însă interesant este faptul că majoritatea celor care urmăresc evoluţia echipei noastre îi atribuie lui **Moraru** această calitate, lucru valabil, să spunem, poate numai în aparenţă. Ţinînd seama de condiţiile specifice acţiunii de construcţie a echipei, ca şi de faptul că Iuhasz — sportiv înzestrat cu multe calităţi fotbalistice — este lipsit de calmul necesar şi uneori deficitar chiar la capitolul rezistenţă fizică, am adoptat o formulă mixtă în conducerea jocului în teren, prin repartizarea sarcinilor pe mai mulţi jucători : **Moraru**, în apărare ; **Iuhasz**, în acţiuni cumulative de atac-apărare şi **Dridea** (într-o idee de joc aflată în stadiu de intenţie şi viitor experiment) numai în ofensivă.

Aşadar, o soluţie de mijloc — impusă de împrejurările actuale. Dar nu şi definitivă, pentru că preocupările noastre vizează, în continuare, găsirea omului cu vocaţie de dirijor căruia să-i încredinţăm bagheta conducerii jocului în teren.

ÎNTRE PECETEA SPONTANEITĂŢII ŞI A CHIBZUINŢEI...

Gabriel RAKSI

Cred că fiecare echipă trebuie să aibă un jucător coordonator. Şi dacă numărul lor ar putea fi sporit, superficialitatea acelei formaţii ar creşte direct proporţional. Schematizînd puţin, *fiecare compartiment de joc (atac, mijloc, apărare) reclamă în rîndurile sale un jucător cu funcţie şi calităţi de conducător.* Conducătorul (conducătorii) de joc reprezintă în teren, deopotrivă, luciditate şi forţă, sport moral şi element de decizie. Imi amintesc cum în vremea de aur a activităţii mele de fotbalist, pe timpul cînd C.C.A. Bucureşti atacă cu deosebită vivzinvoltură şi în mod repetat titlul de campioană naţională, în echipă, cel puţin trei jucători „stiau" la perfecţie partitura unui conducător de joc : *Constantin, eu şi Bone.* Toţi trei solişti în felul nostru, nu puteam subzista totuşi cu eficienţa maximă unul fără celălalt, căci completîndu-ne, colaborînd bine, adunînd părticelele noastre de contribuţie individuală, dădeam jocului cursivitate, consistenţă şi sens, *confeream echipei o coloană vertebrală pe care coechipierii construiau un joc de ansamblu caracterizat prin siguranţă în apărare, abilitate la mijlocul terenului şi vigoare în atac.* As al jocului de combinaţie şi concomitent jucător de finalizare, Constantin n-ar fi putut deveni de trei ori golgeter naţional, dacă şi-ar fi risipit de unul singur toată capacitatea sa de conducător al jocului. Un conducător de joc trebuie să fie un sac miraculos în care natura a îngrămădit toate atributele unui fotbalist modern : tehnică înaltă, condiţie fizică, eficacitate, simţul măsurii, personalitate puternică în teren şi în afara lui şi mai ales o inteligenţă de joc ieşită din comun. Tocmai această însuşire ultimă reprezintă harul special, accesibil celor mai puţini, în stare să separe conducătorul de joc de executanţii de joc. Cu ei te naşti, îi aduci pe teren în toate fibrele tale. *Consider că rolul acesta nu se învaţă prin repetiţie şi dădăceală.* Il simţi, înţelegi în piciorul lui cu voia sau fără voia altuia, îl interpretezi la prima integrare în jocul de fotbal. *Intr-un amalgam de individualităţi cu disponibilităţi proprii, jucătorul coordonator se separă de la sine şi imediat : el vezi cum stăpîneşte mingea mai mult şi mai bine decît ceilalţi, cum prinveşte în toate părţile, cum rezolvările lui poartă pecetea spontaneităţii sau chibzuinţei.*

In campionatul nostru, la ora actuală, coordonatorul cel mai realizat este *Radu Nunweiller*, cel mai promiţător, *Dumitru* şi cel mai stimat, *Dridea*. *Dorin*, are calităţi pentru rolul acesta dar îi lipsuri care-i anulează atu-urile : Dobrin nu are spiritul altruist, discernămîntul rece ca jucătorului perfect, pentru a renunţa la minge exact în clipa oportună. Tentaţia demonstraţiei personale înăbuşe adesea la el momentul cel mai bun al pasei, pe care desigur Dobrin îl sesizează dar îl oceleşte. Şi pentru că am avut „curajul" să mă consider şi eu conducător de joc, am să pun pe hîrtie şi defectul care m-a ţinut pe mine pe o treaptă mai joasă în raport cu fotbaliştii coordonatori cei mai reprezentativi : excesul de „mărinimie", subordonarea exagerată cînd, la doi pasi de poartă şi în poziţie de gol, am preferat să pasez. *Prea multă „coordonare" strică şi ea*, căci tribuna aşteaptă explozia golului şi nu te iartă dacă o înşeli (chiar aşa, fără intenţie) în mod sistematic.

IN NUMARUL VIITOR

In continuarea dezbaterii asupra acestei teme vom publica articole primite de la antrenorul emerit COLOMAN BRAUN-BOGDAN, fostul internaţional ANTON PUBLIK şi antrenorul secund al echipei naţionale, TITUS OZON.